

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมเด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรการปกป้อง” หมายความว่า มาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น” หมายความว่า การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน หรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ความเสียหาย” หมายความว่า

(๑) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายโดยรวมที่ชัดเจนที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓ ก/หน้า ๑/๗ มกราคม ๒๕๕๑

(๒) ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่คุกคามอุตสาหกรรมภายใน โดยเป็นความเสียหายที่ชัดเจนว่าใกล้จะเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน

“อุตสาหกรรมภายใน” หมายความว่า ผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งมีปริมาณผลผลิตรวมกันแล้วเป็นสัดส่วนที่สำคัญของปริมาณการผลิตภายในประเทศของสินค้านั้น

“สินค้าชนิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันอย่างมากกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น และให้หมายรวมถึงสินค้าที่แข่งขันโดยตรงกับสินค้านำเข้าดังกล่าวด้วย

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ผู้นำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้านำเข้าดังกล่าวแล้วแต่กรณี

(๒) รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น

(๓) ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ หรือสมาคมในทางการค้าที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตสินค้านั้น

(๔) บุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

“ประเทศกำลังพัฒนา” หมายความว่า ประเทศตามบัญชีรายชื่อขององค์การสหประชาชาติที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณามาตรการปกป้อง” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ การบัญชีและการเงิน การคลัง กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ การเกษตร การอุตสาหกรรม และการบริหารธุรกิจ

มาตรา ๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมาตรการปกป้องตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณากำหนดการชดเชยตามมาตรา ๓๙
- (๓) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรี

มอบหมาย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก

ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๙ ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนโดยเร็ว เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมีการแต่งตั้งใหม่เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งแทนตามวรรคหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องนั้น

ในการประชุม ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมด้วย แต่กรรมการคนใดจะขอให้รวมความเห็นแย้งของตนไว้ในคำวินิจฉัยก็ได้

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๑๒ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

ส่วนที่ ๑

การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณา

มาตรา ๑๓ ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่มีผลผลิตตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด หรือผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันรายอื่นที่มีผลผลิตรวมกันตามเกณฑ์ที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด เป็นผู้ที่มีสิทธิขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ในกรณี que เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าชนิดนั้น ๆ ที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน โดยให้ยื่นคำขอต่อกรมการค้าต่างประเทศพร้อมหลักฐานและข้อมูล que แสดงให้เห็นว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

เมื่อคำขอมีรายละเอียดและหลักฐานครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๑๔ ถ้ากรมการค้าต่างประเทศเห็นว่า มีหลักฐานการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ให้กรมการค้าต่างประเทศยื่นคำขอให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณา

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ แล้วพบว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กรรมการค้าต่างประเทศดำเนินการไต่สวนต่อไปโดยไม่ชักช้า

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาคำขอแล้วพบว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายให้กรรมการค้าต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๒
ความเสียหาย

มาตรา ๑๖ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในอันเนื่องมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปัจจัยดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราและปริมาณของการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- (๒) ส่วนแบ่งตลาดของสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น
- (๓) การเปลี่ยนแปลงของระดับการขาย
- (๔) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลผลิต
- (๕) การเปลี่ยนแปลงของระดับผลิตภาพ
- (๖) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำลังการผลิตที่ใช้จริง
- (๗) การเปลี่ยนแปลงของระดับกำไรและขาดทุน
- (๘) การเปลี่ยนแปลงของระดับการจ้างงาน

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาจากหลักฐานที่ชัดเจนแล้ว ต้องปรากฏว่าความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น หากมีความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุอื่นในเวลาเดียวกัน นอกจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น มิให้นำความเสียหายที่เกิดจากเหตุอื่นนั้นมาเป็นข้อพิจารณา

การพิจารณาความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การพิจารณาว่ามีความเสียหายที่อาจคุกคามอุตสาหกรรมภายใน ให้พิจารณาจากปัจจัยตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและมีใช้จากข้อกล่าวหา การคาดเดา หรือความเป็นไปได้ที่ห่างไกล

ส่วนที่ ๓
การไต่สวน

มาตรา ๑๘ ในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง ให้กรรมการค้าต่างประเทศเป็นผู้มีอำนาจไต่สวนข้อมูลการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย เริ่มต้นการไต่สวนโดยการ

ออกประกาศไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย ในวาระของทางราชการหรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนรับรู้

ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งประกาศไต่สวนให้ผู้ยื่นคำขอและผู้มีส่วนได้เสียทราบด้วย

หลักเกณฑ์ของประกาศไต่สวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กรมการค้าต่างประเทศประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระบุสินค้านำเข้าที่ถูกไต่สวน
- (๒) วันเริ่มไต่สวน
- (๓) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหาย

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการไต่สวน ให้กรมการค้าต่างประเทศเปิดโอกาสให้ผู้นำเข้าผู้ส่งออก และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เสนอหลักฐาน เอกสาร และแสดงความเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งคำขอของผู้ยื่นคำขอ โดยอย่างน้อยที่สุดต้องแสดงว่าคำขอนั้นเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนหรือไม่

การเสนอหลักฐานและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและความเสียหายเสร็จแล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศสรุปผลการไต่สวน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๑ ข้อมูลที่โดยสภาพเป็นข้อมูลลับหรือเป็นข้อมูลที่ผู้นำเสนอข้อมูลได้ขอให้ถือเป็นความลับและมีเหตุผลที่รับฟังได้ ให้ปฏิบัติต่อข้อมูลนั้นอย่างเป็นการลับ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้นำเสนอข้อมูล ในกรณีนี้ กรมการค้าต่างประเทศอาจขอให้ผู้ให้ข้อมูลจัดทำข้อสรุปของข้อมูลในลักษณะที่ไม่เป็นความลับก็ได้ หากผู้นำเสนอข้อมูลไม่สามารถจัดทำข้อสรุปในลักษณะที่ไม่เป็นความลับได้ ก็ให้แสดงเหตุผลไว้ด้วย

ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศเห็นว่า คำขอให้ถือข้อมูลเป็นความลับนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอ และผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมจะให้เผยแพร่หรือเปิดเผยไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือในรูปแบบของข้อสรุป กรมการค้าต่างประเทศอาจไม่นำข้อมูลนั้นมาประกอบการพิจารณา เว้นแต่จะมีการพิสูจน์จนเป็นที่พอใจจากแหล่งข้อมูลอื่นที่เหมาะสมว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง

สำนักงานส่วนที่ ๔ กรมการค้าต่างประเทศ
การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศพิจารณาข้อมูลเบื้องต้นแล้วปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือกำลังคุกคามที่จะก่อความเสียหาย ซึ่งหากดำเนินการล่าช้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายที่ยากแก่การแก้ไข ให้กรมการค้าต่างประเทศเสนอเรื่องให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว

มาตรา ๒๓ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องกำหนด
มาตรการปกป้องชั่วคราว ก็ให้ประกาศเรียกเก็บอากรชั่วคราวตามอัตราที่เห็นว่าเหมาะสม

อากรชั่วคราวที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นอากรขาเข้าที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่
พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัด
อัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่า
ด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรชั่วคราวเสมือนอากรดังกล่าวเป็นอากรขาเข้า
ตามกฎหมายนั้น และให้กรมศุลกากรเก็บรักษาอากรชั่วคราวที่เก็บได้ไว้เพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๔

จนกว่าจะสิ้นเหตุที่ต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว
การเรียกเก็บอากรชั่วคราวให้มีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกินสองร้อยวันนับแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ส่วนที่ ๕

การยุติการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยชั้นที่สุดว่าไม่มีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น
หรือไม่มีความเสียหาย การพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องเป็นอันยุติ และให้กรมการค้า
ต่างประเทศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมออกประกาศแจ้งผลการวินิจฉัยด้วย

ในกรณีที่มีการเก็บอากรชั่วคราวตามมาตรา ๒๓ ให้คืนโดยไม่ชักช้า
หลักเกณฑ์ และวิธีการคืนอากรชั่วคราว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่า
ด้วยศุลกากร และระเบียบวิธีการทางศุลกากรที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๖

ระยะเวลาในการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๕ การเริ่มต้นกระบวนการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องจนถึงการ
ดำเนินการให้มีค่าวินิจฉัยชั้นที่สุดว่าให้มีการกำหนดมาตรการปกป้อง หรือค่าวินิจฉัยชั้นที่สุดว่าไม่มี
การนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นหรือไม่มีความเสียหายและให้ยุติการพิจารณา ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันประกาศไตสวน เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกิน
เก้าสิบวัน

หมวด ๓

การกำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นและมีความเสียหาย ให้กำหนดมาตรการปกป้องภายใต้บทบัญญัติแห่งหมวดนี้โดยจะกำหนดมาตรการใดมาตรการหนึ่ง หรือหลายมาตรการพร้อมกันได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกเก็บอากรตามอัตราที่กำหนด

(๒) จำกัดปริมาณนำเข้า

(๓) มาตรการอื่นใดนอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดปริมาณการนำเข้า เพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีโอกาสดำเนินการตามแผนปรับตัวตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับหมวด ๗ มาตรการปกป้องที่จะกำหนดขึ้นนั้นให้ใช้บังคับกับสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยไม่คำนึงถึงแหล่งที่มาของสินค้า และให้ใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายและเพื่อให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในมีระยะเวลาในการปรับตัว

มาตรา ๒๘ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการเรียกเก็บอากร อากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็นอากรที่เพิ่มขึ้นจากอัตราที่พึงต้องเสียตามที่กำหนดในพิกัดอัตราศุลกากร หรือประกาศเรียกเก็บอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในขณะนำเข้า และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่การเรียกเก็บอากรดังกล่าวเสมือนเป็นอากรขาเข้าตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๙ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจำกัดปริมาณการนำเข้าต้องไม่ทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงต่ำกว่าปริมาณการนำเข้าที่ผ่านมา เว้นแต่จะเป็นที่ปรากฏโดยชัดแจ้งว่ามีความจำเป็นต้องจำกัดปริมาณการนำเข้าจนทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลงกว่าเดิมจึงจะป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายได้

การพิจารณาปริมาณการนำเข้าที่ผ่านตามาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีกำหนดมาตรการปกป้องโดยการจัดสรรปริมาณการนำเข้า คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศเจรจาตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้ากับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถทำความตกลงจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดสรรปริมาณการนำเข้าแก่ประเทศผู้ส่งออกตามสัดส่วนของปริมาณหรือมูลค่าทั้งหมดของสินค้านำเข้าก่อนหน้านั้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงปัจจัยพิเศษที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าสินค้านำเข้าดังกล่าวด้วย

ในช่วงเวลาที่ใช้มาตรการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับหนังสือรับรองการนำเข้าที่ออกให้โดยกรมการค้าต่างประเทศไปแสดงต่อพนักงานศุลกากรในการนำเข้า

หนังสือรับรองการนำเข้าตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงพาณิชย์
ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีของความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หากปรากฏว่า
ปริมาณการนำเข้าจากบางประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการนำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น
คณะกรรมการจะกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่เห็นว่าเหมาะสมโดยไม่ใช้
หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องปรึกษาหารือกับประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่
ภายใต้กำกับของคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการปกป้องขององค์การการค้าโลกก่อน โดยแสดงให้
คณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของบางประเทศไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณการ
นำเข้ารวมที่เพิ่มขึ้น และมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่จัดสรรปริมาณการนำเข้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
ในมาตรา ๓๐ และการจัดสรรปริมาณการนำเข้าที่กำหนดขึ้นในกรณีนี้เป็นธรรมต่อผู้ส่งออกทุกราย

การกำหนดจัดสรรปริมาณการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ต้องมีระยะเวลาใช้บังคับไม่เกิน
สี่ปี

มาตรา ๓๒ มิให้นำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจาก
ประเทศกำลังพัฒนา หากส่วนแบ่งการนำเข้าสินค้าจากประเทศนั้นไม่เกินร้อยละสามของปริมาณการ
นำเข้ารวมของสินค้านั้น แต่ทั้งนี้สินค้าที่นำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่มีส่วนแบ่งการนำเข้าน้อยกว่า
ร้อยละสามทั้งหลายนั้น รวมกันแล้วต้องมีปริมาณไม่เกินร้อยละเก้าของปริมาณการนำเข้ารวมของ
สินค้านั้น

หมวด ๔

ระยะเวลาในการใช้มาตรการปกป้องและการทบทวน

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ มาตรการปกป้องที่
ประกาศใช้ ให้มีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันประกาศใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าหนึ่งปี ให้ผู้อนุญาต
มาตรการดังกล่าวลงตามลำดับ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มาตรการปกป้องมีผลบังคับใช้เกินกว่าสามปีให้
คณะกรรมการพิจารณาทบทวนว่าสมควรใช้มาตรการดังกล่าวต่อไปหรือไม่ โดยต้องดำเนินการภายใน
ระยะเวลาครั้งแรกของระยะเวลาที่กำหนดให้ใช้มาตรการปกป้องนั้น

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควร หรือเมื่อมีคำร้องขอภายในระยะเวลาที่
กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนดจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรืออุตสาหกรรมภายในว่ามีความ
จำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องต่อไปอีกเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย โดยมี
หลักฐานแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในอยู่ระหว่างการปรับตัว ให้ขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการ

ปกป้องต่อไปอีกได้ตามที่จำเป็น แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้องทั้งหมด เมื่อรวมระยะเวลาที่บังคับใช้อยู่เดิม ระยะเวลาที่ขยายออกไป และระยะเวลาที่บังคับใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวแล้ว ต้องไม่เกินสิบปี และให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๕ และส่วนที่ ๖ ของหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาขยายเวลาการบังคับใช้มาตรการปกป้องตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ มาตรการปกป้องที่ขยายเวลาการบังคับใช้ต่อไปอีกตามมาตรา ๓๖ ต้องไม่เข้มงวดเกินกว่ามาตรการที่ใช้บังคับอยู่ ณ ขณะเวลาที่ขอขยาย

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่การบังคับใช้มาตรการปกป้องสิ้นสุดลง จะนำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นอีกมิได้ เว้นแต่จะได้พ้นระยะเวลาหนึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่ได้เคยบังคับใช้มาก่อนหน้านั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองปี

การบังคับใช้มาตรการปกป้องที่มีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน อาจนำมาตรการปกป้องมาบังคับใช้กับสินค้านำเข้านั้นได้อีก เมื่อเว้นระยะห่างจากวันบังคับใช้มาตรการปกป้องครั้งก่อนอย่างน้อยหนึ่งปี และมีได้มีการบังคับใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าดังกล่าวมากกว่าสองครั้งภายในระยะเวลาห้าปีก่อนหน้าวันบังคับใช้มาตรการนั้น

หมวด ๕

ผลกระทบจากการใช้มาตรการปกป้อง

มาตรา ๓๙ ในกรณีมีการใช้มาตรการปกป้องหรือขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้องเกินกว่าสามปี อันทำให้ต้องทำความตกลงกับประเทศผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการปกป้อง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดการชดเชยตามสิทธิที่พึงมีของประเทศผู้ส่งออกทั้งด้านสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีและพันธกรณีอื่น ให้ได้รับเท่าระดับเดิมตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. ๑๙๙๔ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๖

การประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย

มาตรา ๔๐ เมื่อมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดให้ยุติการพิจารณามาตรการปกป้องหรือให้กำหนดมาตรการปกป้อง หรือให้ขยายเวลาการใช้มาตรการปกป้อง ให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัย หรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับคำวินิจฉัยให้สาธารณชนทราบเป็นการทั่วไปโดยพลัน

ประกาศเผยแพร่ผลคำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

มาตรการปกป้องตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี มีข้อกำหนดว่าด้วยการปกป้องแตกต่างไปจากที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องการพิจารณา มาตรการปกป้อง การไต่สวน การกำหนดมาตรการปกป้อง การกำหนดมาตรการปกป้องชั่วคราว ระยะเวลาการใช้มาตรการปกป้อง และมาตรการปกป้องชั่วคราว การทบทวน หรือเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการ กำหนดและการใช้มาตรการปกป้อง การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับขั้นตอนและเงื่อนไขให้ เป็นไปตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกันไว้ในความตกลงนั้น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ บรรดาการพิจารณากำหนดมาตรการปกป้องหรือการใช้มาตรการ ปกป้องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการ ปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนการพิจารณาที่ดำเนินการไปแล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว ให้ถือ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดด้านขอบเขตที่จะนำมาปรับใช้กับการกำหนดมาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น จึงสมควรให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยมาตรการปกป้อง และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีความตกลงการค้าโลกจัดตั้งองค์การการค้าโลก ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๔ ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกมีสิทธิที่จะใช้มาตรการปกป้องตามความตกลงองค์การการค้าโลกได้ และเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา